

**Postavení žen v ozbrojených konfliktech a jejich úloha při obnově zemí po ukončení konfliktu a v demokratickém procesu v těchto zemích**

**Usnesení Evropského parlamentu o situaci žen v ozbrojených konfliktech a jejich úloze při rekonstrukci a v demokratickém procesu v zemích po ukončení konfliktů (2005/2215(INI))**

*Evropský parlament,*

- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) ze dne 31. října 2000 o ženách pro mír a bezpečnost, podle které je důležité, aby v úsilí o udržení a podporu míru a bezpečnosti byly ženy rovny mužům a aby se těchto procesů plně účastnily,
- s ohledem na své usnesení ze dne 30. listopadu 2000 o účasti žen na řešení konfliktů mírovými prostředky<sup>1</sup>,
- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv OSN ze dne 10. prosince 1948 a Vídeňskou deklaraci a akční plán, jejichž výsledkem byla Světová konference o lidských právech pořádaná ve dnech 14. až 25. června 1993,
- s ohledem na zprávu generálního tajemníka OSN ohledně specifických opatření na ochranu proti sexuálnímu vykořisťování a násilí (ST/SGB/2003/13),
- s ohledem na deklaraci OSN o odstranění násilí páchaného na ženách ze dne 20. prosince 1993<sup>2</sup> a úmluvu OSN o právech dítěte ze dne 20. listopadu 1989,
- s ohledem na Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW) ze dne 18. prosince 1979 a na její opční protokol,
- s ohledem na úmluvu OSN proti mučení a dalšímu krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestání ze dne 14. prosince 1974 a deklaraci OSN o ochraně žen a dětí za mimořádných událostí a za ozbrojených konfliktů<sup>3</sup>, zejména na bod 4, podle něhož musí být přijata účinná opatření k zákazu pronásledování, mučení, násilí a ponižujícího zacházení prováděných na ženách,
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1265 (1999) o ochraně civilistů během ozbrojených konfliktů ze dne 17. září 1999, zejména na bod 14, podle něhož zaměstnancům OSN zapojeným do obnovy, udržování a upevňování míru bude poskytnuto patřičné školení, zejména v oblasti lidských práv, včetně opatření týkajících se zvláštností obou pohlaví,

<sup>1</sup> Úř. věst. C 228, 13.8.2001, s. 186.

<sup>2</sup> Rezoluce Valného shromáždění OSN 48/104.

<sup>3</sup> Rezoluce Valného shromáždění OSN 3318(XXIX).

- s ohledem na rezoluci OSN o účasti žen na posílení míru a mezinárodní bezpečnosti ze dne 15. prosince 1975<sup>1</sup>, deklaraci OSN o účasti žen na činnostech zaměřených na mír a mezinárodní spolupráci ze dne 3. prosince 1982<sup>2</sup>, zejména bod 12 týkající se konkrétních opatření, která je třeba přijmout k posílení účasti žen na mírovém úsilí,
- s ohledem na deklaraci a akční platformu z Pekingu, které jsou výsledkem světové konference OSN o ženách, jež se konala ve dnech 4. až 15. září 1995, zejména na oddíl E o ženách a ozbrojených konfliktech, a dokument přijatý na závěr zvláštního zasedání OSN Peking +5 a Peking +10 o nových činnostech a iniciativách zaměřených na uplatňování Pekingské deklarace a akční platformy, které proběhlo ve dnech 5. až 9. června 2000, zejména na bod 13 týkající se překážek bránících rovné účasti žen na úsilí o obnovu míru, a bod 124 o rovném zastoupení mužů a žen v misích zaměřených na obnovu míru a na mírových jednáních,
- s ohledem na Římský statut, kterým byl zřízen Mezinárodní trestní soud ze dne 17. července 1998, zejména na jeho články 7 a 8, které označují znásilnění, pohlavní vykořisťování, vynucenou prostituci, nucené těhotenství, nucenou sterilizaci a všechny další formy sexuálního násilí za zločiny proti lidskosti a válečné zločiny a považuje je také za způsob mučení a za vážný válečný zločin, ať už jsou tyto činy v mezinárodních nebo vnitřních konfliktech páčány systematicky či nikoliv,
- s ohledem na Ženevské úmluvy z roku 1949 a jejich doplňující protokoly z roku 1977, podle nichž jsou ženy chráněny před znásilněním a všemi ostatními formami sexuálního násilí,
- s ohledem na usnesení Parlamentního shromáždění Rady Evropy č. 1385 (2004) a doporučení Parlamentního shromáždění Rady Evropy č. 1665 (2004) s názvem „Předcházení konfliktů a jejich řešení: úloha žen“, oba přijaté dne 23. června 2004,
- s ohledem na usnesení přijaté na 5. evropské ministerské konferenci o rovnosti žen a mužů, která se konala ve dnech 22. a 23. ledna 2003 ve Skopje, nazvané „úloha žen a mužů při předcházení konfliktů, upevňování míru a v demokratickém procesu v postkonfliktní situaci – hledisko pohlaví“,
- s ohledem na prohlášení „Rovnost pohlaví: zásadní otázka v měnících se společnostech“ a na akční program, který se k němu vztahuje, přijaté na výše zmíněné 5. evropské ministerské konferenci,
- s ohledem na rozhodnutí ministerské rady OBSE č. 14/04 přijaté dne 7. prosince 2004 v Sofii o akčním plánu OBSE 2004 na podporu rovnosti pohlaví,
- s ohledem na rozhodnutí ministerské rady OBSE č. 14/05 přijaté dne 6. prosince 2005 v Ljubljani o ženách a předcházení konfliktů, řízení krizí a obnově po konfliktu,
- s ohledem na doporučení č. 5 (2002) Výboru ministrů Rady Evropy členským státům ohledně ochrany žen proti násilí, zejména pokud jde o násilí v období konfliktu a po konfliktu,

<sup>1</sup> Rezoluce Valného shromáždění OSN 3519(XXX).

<sup>2</sup> Rezoluce Valného shromáždění OSN 37/63.

- s ohledem na „operační dokument“ Rady o provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1325 (2000) v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky (dále jen „EBOP“) přijatý v listopadu 2005,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a stanovisko Výboru pro zahraniční věci a Výboru pro rozvoj (A6-0159/2006),
- A. vzhledem k tomu, že civilní obyvatelstvo ženského pohlaví, stejně jako děti a staří lidé, jsou v době konfliktu vystaveny nejružnějšímu týrání včetně sexuálního,
  - B. vzhledem k tomu, že násilí na ženách při ozbrojených konfliktech mnohdy působí nejen fyzické nebo sexuální týrání, ale ohrožuje rovněž jejich hospodářská, sociální a kulturní práva,
  - C. vzhledem k tomu, že hlubší příčiny zranitelnosti žen v období konfliktů spočívají často v tom, že společnost obecně ženy podceňuje, a v tom, že mají omezený přístup zejména ke vzdělávání a zaměstnání, a že je proto emancipace žen nezbytnou podmínkou boje proti násilí zaměřenému na jedno pohlaví v ozbrojených konfliktech,
  - D. vzhledem k tomu, že znásilnění a sexuální týrání se používá jako válečná zbraň k ponížení a psychologickému oslabení protivníka; vzhledem k tomu, že oběti jsou navíc často stigmatizovány, odvrhovány, týrány, a aby byla obnovena čest společnosti, někdy dokonce zavražděny,
  - E. zdůrazňuje, že dějiny ukazují, že válčení propadají zejména muži, a že by tedy zvláštní schopnosti žen k vedení dialogu a nenásilnému řešení mohly velmi účinně pomoci předcházet konfliktům a řešit je mírovou cestou,
  - F. vzhledem k tomu, že v období konfliktu je pro ženy obtížné dostat se k reprodukční péči, kterou ženy nutně potřebují, jako je antikoncepce, léčba pohlavně přenosných nemocí, péče v těhotenství, předčasné ukončení těhotenství, pokud si to žena přeje, porod, poporodní péče a léčba menopauzy,
  - G. vzhledem k tomu, že dobrovolné nebo vynucené sexuální praktiky, aniž by žena měla přístup k ochraně, mohou napomoci šíření pohlavně přenosných nemocí, jako je HIV, a že k těmto praktikám dochází zejména v období konfliktů a v uprchlických táborech,
  - H. vzhledem k tomu, že ženy, které se v období konfliktu stanou obětí sexuálního týrání, nacházejí zřídka kdy ochranu, psychologickou pomoc, lékařskou péči a zákonné prostředky, které by jim pomohly překonat utrpení a vedly by k potrestání násilníků,
  - I. vzhledem k tomu, že domácí násilí, které je přítomné za každé konfliktní situace, se nezmenšuje v období po konfliktu, poté co se bojující vrátí domů,
  - J. vzhledem k tomu, že ženy pracující pro mír se na celém světě sdružují v sítích, aby tak zahájily dialog mezi bojujícími stranami a žádaly spravedlnost pro své zmizelé blízní,

- K. vzhledem k tomu, že mírová hnutí založená ženami se ne vždy vědomě zasazují o změnu pravidel a společenských vztahů, které určují mocenské vztahy mezi muži a ženami,
- L. vzhledem k tomu, že přítomnost žen u vyjednávání a v aktivních úlohách ve prospěch mírového přechodu k demokracii tvoří nezbytnou, avšak nedostatečnou etapu na cestě k demokracii, a vzhledem k tomu, že tyto ženy tedy potřebují podporu a pomoc v politických postupech,
- M. vzhledem k tomu, že jen několik výjimečných žen přešlo z politického odboje na nejvyšší místa ve státě, jako Ellen Johnson-Sirleaf v Libérii a Micheline Bachelet v Chile, ale že těchto případů je stále ještě příliš málo,
- N. vzhledem k tomu, že výbory „pravda a usmíření“ usnadňují postup usmíření ve společnostech po konfliktu, ale že v nich stále ještě pracuje příliš málo žen,
- O. vzhledem k tomu, že iniciativy, které podnikly některé země nebo mezinárodní organizace, aby začlenily tento aspekt pohlaví, musí být pochváleny a stát se příkladem dobrých postupů,
- P. vzhledem k tomu, že ženy byly vždy bojovnicemi a účastnicemi odboje, ale vzhledem k tomu, že v současné době v duchu rovnosti pohlaví patří oficiálně k ozbrojeným silám mnoha států,
- Q. vzhledem k tomu, že jev kamikadze je relativně nový, není příliš rozšířen a týká se zemí s islámskou tradicí, a vzhledem k tomu, že sebevražedných atentátnic není mnoho,
- R. vzhledem k tomu, že často zoufalá politická, osobní a sociální situace, s níž jsou tyto ženy konfrontovány, je rozhodujícím faktorem, který je podnítí k tomu, aby se uvedeným způsobem zapojily,
- S. vzhledem k tomu, že současný fundamentalismus oslavuje mučednictví, což má odezvu u žen v odboji a u bojovnic, které touží po sociální rovnosti,
- T. vzhledem k tomu, že tento jev je čím dál více extrémně medializován, takže pro slabé mladé lidi je sebevražedný útok lákavý, neboť po jejich smrti dopadne sláva na jejich rodinu,
- 1. zdůrazňuje potřebu učinit hledisko rovnosti pohlaví jedním z hlavních témat v mírovém výzkumu, předcházení konfliktům a jejich řešení, při operacích na zachování míru, rehabilitaci a obnově po ukončení konfliktu a zajistit zařazení prvku rovnosti pohlaví do programů přímo na místě;

### ***Ženy jako válečné oběti***

- 2. připomíná význam přístupu ke službám v oblasti reprodukčního zdraví v konfliktních situacích a uprchlických táborech, bez nichž roste úmrtnost matek a dětí a šíří se pohlavně přenosné nemoci; zdůrazňuje, že manželské násilí, prostituce a znásilnění, kterým se za těchto okolností daří, vyžadují, aby se těmto službám věnovalo ještě více pozornosti, stejně jako nutnost umožnit ženám porodit v nemocnici nebo ukončit nechtěné těhotenství a mít přístup k psychologické pomoci; podporuje zaručení okamžitého

přístupu žen a dívek, které se staly oběťmi znásilnění k následné antikoncepci; zastává názor, že opatření na zajištění plného dodržování sexuálních a reprodukčních práv pomohou minimalizovat akty sexuálního násilí v situacích konfliktu;

3. upozorňuje na to, že všechny státy jsou odpovědné za ukončení beztrestnosti a za zahájení soudních stíhání osob odpovědných za genocidu, zločiny proti lidskosti, válečné zločiny, včetně sexuálního násilí páchaného na ženách a dívkách, jako znásilnění, sexuální zotročování, nucená prostituce, nedobrovolné těhotenství, násilná sterilizace a všechny ostatní formy sexuálního násilí, které je srovnatelně závažné jako zločin proti lidskosti a válečný zločin a zdůrazňuje v této souvislosti, že je nezbytné vyjmout tyto zločiny, pokud je to možné, z opatření pro amnestii;
4. požaduje, aby ženy, které jsou během konfliktů vystaveny týrání a násilí, mohly podat žalobu u mezinárodních soudů za podmínek respektujících jejich důstojnost a pod podmínkou, že budou těmito soudy chráněny před násilnými útoky a otřesy, které by mohly utrpět při výsleších, jež neberou ohled na emoční šoky; požaduje, aby tyto ženy dosáhly zadostiučinění, ať už z občanského nebo trestního hlediska, a aby byly vytvořeny podpůrné programy, které by jim po stránce ekonomické, společenské a psychologické umožnily návrat do společnosti;
5. považuje za prioritu, aby bylo zastaveno zneužívání dětí jako vojáků v konfliktech, a to i děvčátek, které zde čelí skutečnému pohlavnímu vykořisťování; trvá na tom, aby pro tyto děti byly vytvořeny dlouhodobé psychologické, společenské, vzdělávací a ekonomické programy pro opětovné zařazení do společnosti;
6. odsuzuje násilí páchané na ženách za jakýchkoliv okolností, ale žádá o nulovou toleranci sexuálního vykořisťování dětí, dívek a žen v ozbrojených konfliktech a v uprchlických táborech; požaduje přísné sankce na správní a trestní úrovni vůči humanitárním pracovníkům, zástupcům mezinárodních organizací, mírových jednotek a diplomatům, kteří se uchýlili k těmto praktikám;
7. přeje si, aby se prostřednictvím mezioborových programů uvolnily finanční prostředky na řešení problému domácího násilí, které v období, jež následuje po skončení konfliktu, značně narůstá z důvodu obecně rozšířené brutality, fyzické a ekonomické nejistoty a otřesů, které prožili rovněž muži; konstatuje, že domácí násilí v období po ukončení konfliktů je přehlížené téma, které se pokládá za málo důležité, zachovává však již před začátkem konfliktu stanovený řád pohlaví a posiluje traumata, jimiž trpí ženy, které se staly oběťmi (sexuálního) násilí;
8. zdůrazňuje, že velký počet žen a dětí registrovaný mezinárodními institucemi mezi uprchlíky a vysídlenými osobami v důsledku ozbrojeného konfliktu a občanské války je důvodem k velkému znepokojení;
9. zdůrazňuje zvláštní potřeby žen a dívek, pokud jde o odminování a zdůrazňuje, že ačkoliv nášlapné miny byly použity pro účely válečných situací, byli to většinou ženy, děti a muži nevojáci, kdo jimi byl zabit nebo zmrzačen a zbaven tak schopnosti zajistit si obživu; znovu opakuje, že EU musí podporovat dodržování ottawské Úmluvy o zákazu používání, skladování, výroby a převodu protipěchotních min a jejich zničení, zvláště v Africe, ale částečně i v Evropě a jinde ve světě; naléhá na EU, aby zvýšila úsilí zaměřené na

odminování postkonfliktních oblastí a zajistila léčbu a rehabilitaci obětem a kultivaci zaminované půdy, aby zde lidé mohli opět bezpečně žít a pracovat;

### ***Ženy jako bojovnice za mír***

10. vyzdvihuje pozitivní roli, kterou ženy hrají při řešení konfliktů, a žádá Komisi a členské státy, aby poskytly přiměřenou technickou a finanční pomoc při podpoře programů, zajišťujících ženám plnou účast při mírových jednáních a při posílení role žen v civilní společnosti vůbec;
11. zdůrazňuje pozitivní roli, kterou mohou ženy hrát při obnově po skončení konfliktů, a to zejména v odzbrojovacích, demobilizačních a reintegračních programech, zvláště pokud jde o programy zacílené na dětské vojáky; vyzývá členské státy, aby zajistily maximální účast žen v těchto programech a zejména aby se snažily přizpůsobit tyto programy potřebám reintegrace dětských vojáků;
12. rozhodně podporuje výzvu silné koalice tvořené organizacemi kosovských žen ze dne 8. března 2006 k tomu, aby byly do sedmičlenné kosovské skupiny, která jedná o budoucím statusu tohoto regionu, přizvány i ženy; vyjadřuje politování, nad tím, že tento požadavek byl zatím ignorován;
13. zdůrazňuje, že ženská mírová hnutí by měla být po ukončení konfliktu podporována pedagogicky, politicky, finančně a právně, aby tak mohla vzniknout demokratická společnost, která dbá na práva žen; vítá různé mezinárodní iniciativy, které se v tomto duchu angažovaly, jako např. australská iniciativa v oblasti Papua-Nová Guinea a norská na Srí Lance;
14. vítá jednotlivé iniciativy na vytvoření ukazatelů zohledňujících hledisko pohlaví a zaměřených na rychlé varování a dohled nad konflikty, jako například iniciativy rozvojového fondu OSN pro ženy (UNIFEM), Rady Evropy, Švýcarské mírové nadace, organizace International Alert (Mezinárodní bdělost) a Fóra o včasném varování a včasné reakci (Forum on Early Warning and Early Response);
15. je potěšen, že se Rada v roce 2005 v rámci EBOP zabývala prováděním rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) a že do ní zahrnula podporu rovnosti pohlaví, a žádá ji, aby do civilních mírových jednotek, které spravuje Evropská unie, neopomněla zapojit poradce pro rovnost pohlaví a aby zajistila školení v oblasti podpory rovnosti pohlaví;
16. opakuje své předchozí výzvy k účinné parlamentní kontrole EBOP;
17. zdůrazňuje význam uplatňování a dalšího propracování obecných norem chování při operacích EBOP, přičemž by se měla věnovat náležitá pozornost souladu těchto norem s pravidly platnými pro jiné druhy přítomnosti EU ve třetích zemích, s pokyny pro ochranu civilistů při operacích pro řešení krizí pod vedením EU;
18. velmi vítá pracovní dokument Rady o „Uplatňování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (200) v kontextu EBOP“ přijatý v listopadu 2005;
19. vyzývá EU k podpoře opatření zaměřených na výrazné zvýšení počtu žen na všech úrovních v misích EBOP, a zejména aby podporovala kandidaturu žen a aby předkládala jejich jména

jako kandidátky na pozice vojenských, policejních a politických úřednic při misích EBOP již v nejrannější etapě plánování těchto misí;

20. je přesvědčen o tom, že naplánování misí EBOP by mělo přihlédnout k zapojení místních ženských organizací do mírového procesu, aby se tak využilo specifického přínosu, kterým mohou přispět, a aby se přesně určilo, jak jsou ženy konflikty poznamenány;
21. vyzývá EU, aby věnovala větší pozornost přítomnosti, přípravě, školení a vybavení policie účastníci se vojenských misí, neboť policejní jednotky představují hlavní prostředek k zajištění bezpečnosti civilního obyvatelstva, hlavně žen a dětí;
22. je potěšen, že v mírových misích, které od roku 2000 zřídila OSN, jsou přítomni poradci pro rovnost pohlaví a že v roce 2003 byla tato pracovní pozice vytvořena i v odboru mírových operací;
23. žádá, aby se nezapomínalo na odvážné ženy, které se rozhodly pro mírové formy politického odporu a které za to zaplatily, nebo stále platí, uvězněním, domácím vězením s dohledem nebo unesením;
24. zdůrazňuje, že je třeba zvýšit úlohu žen při politickém rozhodování a při obnově země a také jejich politickou přítomnost při jednáních; podporuje doporučení v rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) a ve svém výše zmíněném usnesení ze dne 30. listopadu 2000;
25. pokládá za nezbytné podporovat zvýšenou účast a přítomnost žen ve sdělovacích prostředcích a platformách pro vytváření veřejného mínění, jejichž prostřednictvím mohou ženy nechat zaznít své názory;
26. vítá podporu, kterou Komise věnuje pořádání svobodných voleb v zemích, ve kterých proběhl konflikt, je potěšen účastí žen v těchto volbách; vítá rovněž, že do vedení některých volebních misí byly jmenovány ženy, a vyzývá důrazně k dalšímu zvyšování počtu žen jmenovaných do vedení volebních misí;
27. upozorňuje na přetrvávající diskriminaci žen z hlediska přístupu ke kapitálu a zdrojům, jako jsou potraviny a vzdělání, k informačním technologiím, zdravotní péči a dalším sociálním službám; je toho názoru, že zapojení žen do hospodářských činností ve venkovských i v městských oblastech má rozhodující význam pro podporu jejich sociálního a hospodářského postavení ve společnosti po vyřešení konfliktu; zdůrazňuje pozitivní úlohu, kterou již mají mikroúvěry při posílení postavení žen, a vyzývá mezinárodní společnosti, aby podniklo kroky pro podporu jejich využívání v zemích zotavujících z konfliktu;

### ***Ženy ve válce***

28. odsuzuje obhajobu mučednické smrti, která je dnes zaměřena na mladé lidi včetně mladých žen; zdůrazňuje, že výzva k sebevražednému útoku je matoucí, když směšuje náboženskou horlivost, zoufalý odpor vůči okupaci nebo nespravedlnosti a konečně také terče tohoto druhu akcí, jejichž oběťmi jsou nevinní civilisté;

29. upozorňuje na problém sebevražedných atentátů a zdůrazňuje, že znásilnění jakožto válečná zbraň se týká všech žen, ať jsou jakékoli národnosti, náboženského vyznání či ať už vyznávají jakoukoli ideologii; upozorňuje, že ženy, které se staly obětí znásilnění, společnost odsuzuje a vylučuje nebo dokonce zabíjí;
30. je potěšen, že některé islámské orgány v současnosti tento fenomén, jeho šíření a mediální manipulaci, odsuzují ve jménu Koránu, který velebí úctu k životu;
31. vyzývá k tomu, aby byla věnována pozornost sebevražedným činům páchaným v duchu tradiční krevní msty a z politických, sociálních a kulturních důvodů a naléhavě vyzývá mezinárodní společenství, aby prosazovalo mezinárodní právo a pokusilo se znovu zavést mír všude tam, kde byly do sebevražedných útoků zapojeny ženy, nebo jim hrozí, že do nich budou zapojeny;

### ***Doporučení***

32. podporuje všechna doporučení, která po vydání rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) usilovala o zlepšení úředu žen v období konfliktu, a vyzývá Radu a Komisi, aby tato doporučení, a zejména ta, jež jsou zahrnuta v jeho výše zmíněném usnesení ze dne 30. listopadu 2000, zahrnula do všech svých politik a provedla je co nejrychleji;
33. konstatuje, že navzdory usnesením, výzvám a doporučením jednotlivých mezinárodních a evropských orgánů se ženy stále plně neúčastní předcházení a řešení konfliktů, operací na udržení a obnovu míru; bere tedy na vědomí, že úkolem není vytvářet nová doporučení, a žádá, aby byl vypracován přesný akční plán, který určí nástroje pro jeho provádění, a současně zhodnotí překážky a upřesní prostředky, jak kontrolovat výsledky; žádá, aby byla Parlamentu předkládána výroční zpráva o provádění programu;
34. zdůrazňuje význam účasti žen v diplomatických misích a vyzývá členské státy, aby zaměstnávaly více žen ve svých diplomatických službách a aby vyškolily ženy v diplomacii v technikách vyjednávání a zprostředkování, tak aby se vytvořily seznamy žen kvalifikovaných k tomu, aby pracovaly na místech spojených s mírem a bezpečností;
35. žádá, aby se při přechodech k demokracii a právnímu státu používaly v mírových procesech pojmy „spravedlnosti v období přechodu k demokracii“ a zároveň bylo respektováno svědectví žen a zajištěna účast žen ve vznikajících vyšetřovací výborech pro usmíření a aby se rovněž mezi opatření přijatá těmito výbory začlenil zájem o zajištění rovnosti mezi muži a ženami;
36. navrhuje omezit svá doporučení na zásadní záležitosti, a zejména požádat orgány Společenství, aby některé konkrétní činnosti uskutečňovaly v součinnosti s mezinárodními institucemi sledujícími stejné cíle a aby jako podněty a hybné síly co nejlépe využívaly nové finanční nástroje finančního rámce na období 2007–2013;
37. doporučuje Komisi, Radě a členským státům, aby do všech školních programů a programů odborného vzdělávání v zemích a regionech nacházejících se v období konfliktu zařadily nauku o míru a respektu k ženám, aby se tak společnost, síly udržující mír a zásahové síly, úředníci misí EU a jiné organizace mezinárodní pomoci více zaměřili na problematiku míru a ženských práv; navrhuje, aby se na tomto projektu podílely místní ženské organizace, sdružení matek, vychovatelé v mládežnických táborech a učitelé;



38. žádá Komisi, aby podala Parlamentu zprávu o zavádění obecných zásad z roku 2003 týkajících se dětí v ozbrojených konfliktech;
39. doporučuje členským státům, aby rozšířily programy přijímání dětí a dospívajících přicházejících z regionů, v nichž probíhá konflikt, do členských států, které by těmto dětem umožnily najít cestu ze světa násilí a zoufalství, neboť samo zoufalství je za násilí, a to i násilí na ženách, odpovědné; žádá Radu, aby vyzvala členské státy, aby toto přijímání mladých lidí zjednodušily a nevytvářely zbytečné překážky; žádá naléhavě, aby bylo dosaženo dohody s tranzitními zeměmi o tom, aby tyto humanitární programy nebrzdily;
40. žádá Komisi, aby podpořila mírové iniciativy předložené sdruženími žen, zejména iniciativy multikulturní, přeshraniční a regionální tím, že poskytne politickou, technickou a finanční pomoc organizacím zapojených do řešení konfliktů a budování míru; naléhavě žádá Radu, aby v tomto ohledu zajistila politickou návaznost uvnitř rozhodovacích orgánů v daných zemích; vybízí Parlament a zejména Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví, aby pro konfliktní zóny vytvořily smířené výbory, které by zahrnovaly ženy z těchto sítí a poslance Parlamentu;
41. vyzývá Komisi a ostatní dárce, aby vyčlenili zdroje na podporu budování kapacit, zejména místních sdružení žen zapojených do nenásilného řešení konfliktů, prostřednictvím organizací občanské společnosti, a aby poskytovali technickou pomoc a odborný výcvik;
42. považuje za prvořadé, aby Komise ve finančním rámci na období 2007–2013 zachovala Evropskou iniciativu pro demokracii a lidská práva jako specifický nástroj; připomíná, že v minulosti tento nástroj úspěšně vedl nabídková řízení a zajistil využití rozpočtových položek vztahujících se k právům žen, aniž by žádal o souhlas místní vlády; žádá Komisi, aby zajistila, že řízení konfliktů bude v rámci nástroje stability zahrnovat také hledisko pohlaví, které by umožnilo řešit v průběhu konfliktů problémy žen;
43. žádá, aby se podpora rovnosti pohlaví viditelně a skutečně rozšířila do všech finančních nástrojů, konkrétně do předstupního nástroje, evropské politiky sousedství, nástroje pro rozvojovou spolupráci a hospodářskou spolupráci (DCECI) a nástroje stability, a aby se stala nedílnou součástí podmínek dohod o přidružení;
44. zdůrazňuje, že pokud bude existovat politická vůle, budou strategické a akční plány jednotlivých zemí významným nástrojem této podpory rovnosti pohlaví, žádá, aby všechny činnosti EBOP uplatňovaly rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) a rovněž jeho výše zmíněné usnesení ze dne 30. listopadu 2000 a aby o nich Parlament dostával každoročně zprávu;
45. žádá, aby bylo zachováno právo na reprodukční zdraví a aby jej Komise považovala za prioritu ve svých činnostech zaměřených na spolupráci a v nástroji stability, v oblastech, kde probíhá konflikt, což by se mělo odrážet v jejích rozpočtových položkách;
46. zdůrazňuje potřebu lepší kontroly rozdělování potravin, oděvů a zdravotnických potřeb, např. hygienických vložek, během nouzových operací a žádá mezinárodní humanitární agentury, aby podporovaly bezpečnostní akce uvnitř uprchlických táborů a aby pomáhaly

tyto akce zlepšovat za účelem snížení rizika násilí vůči ženám a dívkám a jejich sexuálního zneužívání, aby vytvořily v uprchlických táborech programy v oblasti reprodukčního zdraví a aby všem znásilněným ženám a dívkám zajistily okamžitý přístup k postexpozici profylaxi;

47. doporučuje aby Evropský parlament, Rada Evropy, NATO, veškeré příslušné orgány OSN včetně UNIFEM, OBSE a případně další mezinárodní organizace zahájily spolupráci k vytvoření ukazatelů zohledňujících hledisko pohlaví pro kontrolu během konfliktů, které mohou být zahrnuty do nových nástrojů zahraniční a rozvojové politiky a které mohou sloužit pro rychlé varování;
48. domnívá se, že účast žen na všech úrovních společenského, hospodářského a politického života v zemi v postkonfliktní situaci by měla být rovná účasti mužů; je si vědom toho, že takové kvóty nemohou vzhledem ke kultuře a sociálnímu vývoji dané země docílit rovnosti naráz; žádá tedy Komisi, aby podpořila vyšší účast žen při zavádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) do svých akčních plánů, aby dohlížela na vývoj směrem k rovnosti a aby o výsledcích informovala Parlament;
49. podporuje patřičné uplatňování ustanovení o lidských právech, která jsou obsažena v dohodách se třetími zeměmi, a zásad mezinárodního humanitárního práva a s ním spojených mezinárodních dohod, se zvláštním odkazem na práva a potřeby žen;
50. domnívá se, že pokud by se z Kodexu chování EU pro vývoz zbraní učinil právně závazný dokument, značně to přispěje ke snížení utrpení žen, neboť se omezí počet ozbrojených konfliktů na celém světě;
51. doporučuje, aby se Parlament začal zabývat problémem sebevražedných útoků u žen, aby na toto téma zahájil studii, kterou by uzavřel konferencí, jíž by se zúčastnili vědečtí pracovníci a jiné osoby kompetentní v otázkách pohlaví z dotčených zemí a islámští náboženští vůdové;

o

o o

52. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám členských států a přístupujících a kandidátských zemí.